

Souřadnicový systém: S-JTSK

Výškový systém: Bpv

Zadavatel:		Správa železniční dopravní cesty, státní organizace Dlážďená 1003/7, Praha 1 – Nové Město 110 00 SŽDC s.o., Stavební správa západ Sokolovská 278/1955, Praha 9 190 00			
Zpracovatel:		PROJEKT servis spol. s r.o. U Elektry 830/2b, Praha 9 - Hloubětín 198 21 IČ: 49823141 tel.: 281 090 860 www.projekt-servis.cz firma@projekt-servis.cz			
Odpovědný projektant stavby:				Hlavní vedoucí projektu:	
Ing. Michaela Kopálová		Ing. Michaela Kopálová			
Zpracovatel části:		NDCON s.r.o. Zlatnická 10/1582, 110 00 Praha IČ: 64939511 tel.: +420 251 019 231 www.ndcon.cz e-mail: ndcon@ndcon.cz			
Vedoucí střediska:		Odpovědný projektant části:		Kontroloval:	
Ing. Robert Michek		RNDr. Daniela Pačesná, Ph.D.		Ing. Robert Michek	
Vypracoval:					
RNDr. Daniela Pačesná, Ph.D.		RNDr. Daniela Pačesná, Ph.D.			
Kraj: Hlavní město Praha	Okres: Praha	OÚ: Praha	Číslo smlouvy:	ZAK-2019-06	
Akce:	PŘEMÍSTĚNÍ HALY PRO OTV A ZŘÍZENÍ INTEGROVANÉHO PRACOVIŠTĚ OŘ PRAHA		Stupeň:	ÚR + SP	
			Datum:	04/2021	
			Měřítko:	-	
			Formát:	-	
OBSAH:	VLIV STAVBY NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ		Část:	-	
				Číslo složky:	-

Dokument lze užívat pouze ve smyslu příslušné smlouvy o dílo. Žádná jeho část nemůže být dle zákona č.121/2000 Sb. kopírována nebo jiným způsobem rozšiřována bez souhlasu Projekt-servis spol. s r.o.

Obsah:

B.6 POPIS VLIVŮ STAVBY NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A JEHO OCHRANA	5
a) vliv na životní prostředí	5
b) vliv na přírodu a krajinu	21
c) vliv na soustavu chráněných území Natura 2000	28
d) způsob zohlednění podmínek závazného stanoviska posouzení vlivu záměru na životní prostředí, je-li podkladem	28
e) v případě záměrů spadajících do režimu zákona o integrované prevenci základní parametry způsobu naplnění závěrů o nejlepších dostupných technikách nebo integrované povolení, bylo-li vydáno	28
f) navrhovaná ochranná a bezpečnostní pásma, rozsah omezení a podmínky ochrany podle jiných právních předpisů	28
g) Závěr	29
h) Přílohy	29

Použité odkazy

Radonové riziko

- <http://mapy.geology.cz/radon/>
- <http://geoportal.gov.cz/web/guest/map?wms=http://ags1.geology.cz/ArcGIS/services/wms/radon500/MapServer/WMSServer>

Mapa tříd půd

- <http://ms.sowac-gis.cz/mapserv/php/maps.php>
- http://ms.sowac-gis.cz/mapserv/dhtml_zchbpej/index.php?project=dhtml_zchbpej&layers=kraj

Mapa využití území a ochrana přírody a krajiny

- <http://mapy.nature.cz/>

Vodní hospodářství

- <http://heis.vuv.cz>

Staré ekologické zátěže

- <http://info.sekm.cz>

Legislativa

- zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči
- zákon České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
- zákon České národní rady č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu
- zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon)
- zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů
- zákon č. 100/2001 Sb., zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)
- nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací
- zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech
 - *V době zpracování tohoto dokumentu nebyly k novému zákonu o odpadech k dispozici prováděcí předpisy. Dokument je zpracován na základě prováděcích*

předpisů k předchozímu zákonu o odpadech č. 185/2001 Sb. Po zveřejnění prováděcích předpisů k novému zákonu o odpadech bude dokument aktualizován.

- vyhláška 93/2016 Sb., katalog odpadů, *prováděcí předpis k zákonu č. 185/2001 Sb.*
- vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu, *prováděcí předpis k zákonu č. 185/2001 Sb.*
- vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, *prováděcí předpis k zákonu č. 185/2001 Sb.*
- zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)
- Vyhláška č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení

Seznam zkratk

AOPK ČR	Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
EIA	posuzování vlivů na životní prostředí
CHKO	chráněná krajinná oblast
KHS	krajská hygienická stanice
KOH	kriticky ohrožené druhy
LHP	lesní hospodářský plán
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NNP	národní přírodní památka
OH	ohrožené druhy
OP	ochranné pásmo
PHS	protihluková stěna
PUPFL	lesní půdní fond
RS	rozptylová studie
SOH	silně ohrožené druhy
TZL	tuhé znečišťující látky
ÚSES	územní systém ekologické stability
VKP	významný krajinný prvek
ZPF	zemědělský půdní fond
ZZ	zabezpečovací zařízení
ŽST	železniční stanice

B.6 Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana

a) vliv na životní prostředí

Ovzduší a klima

Klimatické charakteristiky

Dle Quitta leží téměř celý bioregion v teplé klimatické oblasti T2. Podnebí je tedy teplé a poměrně suché. Podrobný popis je uveden v tabulce níž.

Tab. 1 Popis klimatické oblasti

Klimatická charakteristika teplé oblasti	T2
Počet letních dní	50 - 60
Počet dní s prům. teplotou 10°C a více	160 - 170
Počet dní s mrazem	100 - 110
Počet ledových dní	30 - 40
Průměrná lednová teplota	-2 - -3
Průměrná červencová teplota	18 - 19
Průměrná dubnová teplota	8 - 9
Průměrná říjnová teplota	7 - 9
Prům. počet dní se srážkami 1 mm a více	90 - 100
Suma srážek ve vegetačním období	350 - 400
Suma srážek v zimním období	200 - 300
Počet dní se sněhovou pokrývkou	40 - 50
Počet zatažených dní	120 - 140
Počet jasných dní	40 - 50

Dosavadní výskyt a četnost klimatických a povětrnostních extrémů

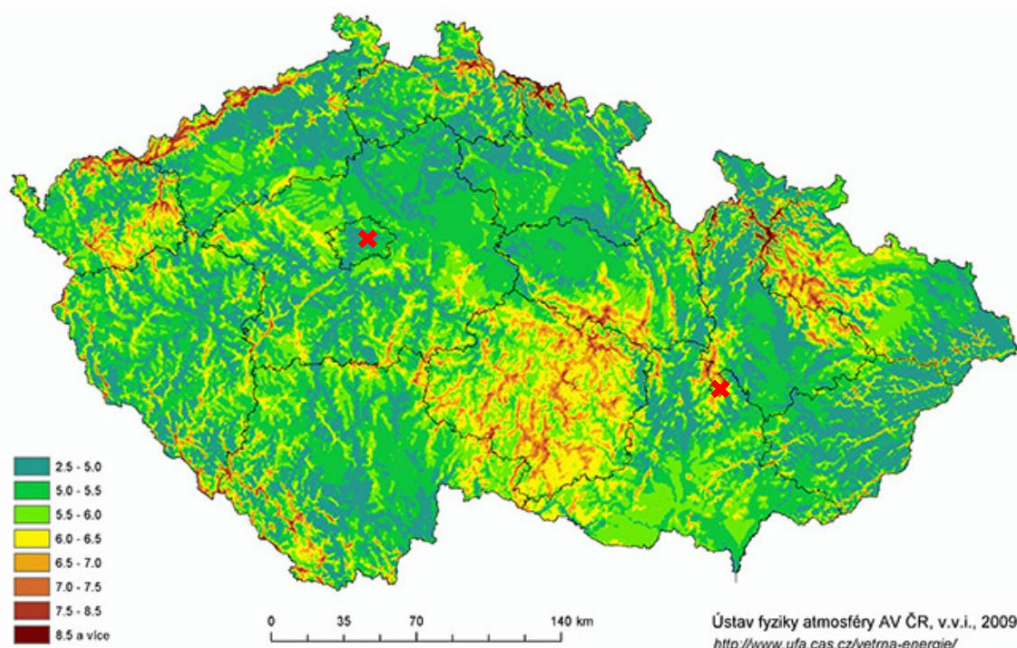
Pro zhodnocení klimatického extrému je nutné znát průměrné charakteristiky v dané oblasti. Obecné údaje pro danou oblast nebyly veřejně dostupné, proto pro přiblížení byly zvoleny údaje pro stejnou klimatickou oblast T2 (Praha - Ruzyně). Meteorologické prvky jsou zde sledované od roku 1946 a průměry jsou vypočteny z různě dlouhého období. Pro ilustraci budou vzaty průměrná roční teplota vzduchu, průměrný roční srážkový úhrn a průměrný roční úhrn doby trvání slunečního svitu za období 1981 – 2010. Průměrná roční teplota vzduchu (pTvz) byla 8,6 °C, průměrný roční srážkový úhrn (pSr) byl 500,7 mm a průměrný roční úhrn doby trvání slunečního svitu (pSs) byl 1784,2 h. Zjištěné rekordní hodnoty jsou přehledně zobrazeny v následující tabulce.

Tab. 2 Rekordní hodnoty vybraných meteorologických prvků – Praha - Ruzyně

charakteristika	nejnižší	rok	nejvyšší	rok
pTvz	6,5 °C	1996	10,2 °C	2015
pSr	308,0 mm	2003	706,3 mm	1981
pSs	1333,0 h	1977	2187,2	2003

Pro zhodnocení povětrnostních extrémů je nutné znát průměrné charakteristiky v dané oblasti. Vítr je definován jako přemísťování vzduchu v horizontálním směru v závislosti na rozložení atmosférického tlaku. V meteorologických stanicích se rychlost větru obvykle měří 10 m nad terénem. Průměrná rychlost větru v ČR se při zemském povrchu pohybuje většinou od 2 – 8 m/s a zřídka převyšuje 15 m/s. Obrázek níž ilustrativně doplňuje průměrné rychlosti větru v ČR. Směr větru udává převládající směr, odkud vítr vane. V mimotropických zeměpisných šířkách dochází často k náhlým změnám směru a rychlosti větru, které jsou do značné míry způsobeny ortografií terénu. Průměrná rychlost větru v Praze - Ruzyni za období 1961 – 2017 byla 4,2 m/s.

Extrémních hodnot větr dosahoval při rychlém postupu tlakové níže zvané Kyrill přes ČR, kdy se pohyboval rychlostí 10 – 20 m/s, v nárazech 23 – 35 m/s, ve vyšších a exponovaných polohách 35 - 45 m/s. O rok později se ČR přehnal slabší nárazový vítr vyvolaný tlakovou níží Emma. Extrémních hodnot větr dosahoval také v roce 2015 v souvislosti s přechodem hluboké tlakové níže Niklas s četnými dešťovými a sněhovými srážkami a nárazy větru kolem 20 – 30 m/s a v roce 2017 v souvislosti s vichřicí, která byla vyvolaná tlakovou níží Herwart, s nárazy větru 25 – 35 m/s, v horách 30 – 45 m/s.

Obr. 1 Průměrné rychlosti větru ve výšce 100 m nad terénem

Mezi další klimatické extrémy lze zařadit i povodně. Druhá polovina 20. století byla na výskyt velkých povodní poměrně chudá. Až v roce 1997 jsme zaznamenali rozsáhlou povodeň s katastrofálními důsledky na Moravě a o pět let později v roce 2002 v Čechách. Vyhodnocení příčin, průběhu a důsledků těchto povodní byla věnována mimořádná pozornost a jejich hodnocení bylo provedeno formou komplexního projektu, jehož zpracování bylo uloženo vládou

ČR. Obdobným způsobem byly vyhodnoceny i jarní povodně v roce 2006, přívalové povodně v roce 2009 a dvě povodňové situace v roce 2010. Povodně v červnu 2013 se svým rozsahem, intenzitou a důsledky řadí na třetí místo za povodně v červenci 1997 a srpnu 2002.

Stručný popis významných povodní:

- Červenec 1997 - Rozsáhlé a dlouhotrvající deště zasáhly povodí většiny řek Moravy, Slezska a severovýchodních Čech. Zájmové území bylo zasaženo.
- Srpen 2002 - Povodně byly způsobeny postupem dvou výrazných tlakových níží a s nimi spojených frontálních systémů přes střední Evropu v krátkém časovém odstupu za sebou. Obě tlakové níže zasáhly území České republiky svým nejdeštivějším sektorem, a to oblastí západně až severozápadně od středu tlakové níže. Nejvíce bylo zasaženo povodí Vltavy a jižní Čechy. Zájmové území zasaženo nebylo.
- Jaro 2006 – Povodně byly vázány na tání sněhu na konci března. Povodí Labe po soutok s Vltavou byly zaznamenány kulminační průtoky odpovídající 20leté vodě. Zájmové území zasaženo nebylo.
- Červen a červenec 2009 - Intenzivní bouřková činnost místy doprovázená prudkými lijáky způsobila ojediněle na našem území přívalové povodně (Novojičínsko, Jesenicko, Rychlebské hory, povodí Blanice a Volynky, Kamenice a dolní Ploučnice a Fulnek, Dolní Bory - Oslava). Zájmové území nebylo zasaženo.
- Květen, červen 2010 - V návaznosti na dvě srážkové epizody, které se vyskytly s odstupem cca 10-ti dnů, byly na Moravě a ve Slezsku zaznamenány dvě povodňové vlny. Zájmové území bylo zasaženo.
- Srpen 2010 – Srážky, které spadly v noci z 6. na 7. srpna a především 7. srpna se na Liberecku a Děčínsku způsobily extrémní povodně na všech vodních tocích v zasaženém území. Zájmové území nebylo zaplaveno.
- Červen 2013 – Vysoké srážkové plošné úhrny způsobily extrémní povodně hlavně v povodí Labe a v povodí Dyje. V povodí Labe byla doba opakování kulminačních průtoků v některých profilech až 100 let. Zájmové území nebylo zasaženo.

Prognózování dalšího vývoje změny klimatu

K přesnějšímu popisu vývoje teplotních (i srážkových poměrů), které jsou základními indikátory změny klimatu, v posledních padesáti letech lze využít řady územních teplot, resp. srážek, které jsou v současné době k dispozici od roku 1961. Územní teploty představují průměrné hodnoty teploty redukované na jednotnou střední nadmořskou výšku a spolu s územními srážkami berou v úvahu výsledky měření z celé národní staniční sítě (ČHMÚ), a proto dávají dostatečně spolehlivý obraz o charakteru teplotního, resp. srážkového režimu na našem území. K dokumentaci vývoje bylo použito porovnání středních hodnot obou indikátorů v obdobích 1961–1990 (standardní klimatologické období podle WMO, tzv. referenční období) a období 1991–2010.

Průměrná roční teplota se v posledních dvou desetiletích oproti standardnímu období zvýšila o 0,8 °C, největší změny byly zaznamenány v červenci a srpnu, nejnižší v období září až listopad, průměrné prosincové teploty v období 1991–2010 dokonce poklesly o 0,2 – 0,4 °C. V zimních měsících jsou výkyvy průměrných teplot výraznější, v letních měsících nižší.

V uplynulých padesáti letech se průměrná roční teplota na našem území zvyšuje přibližně o 0,3 °C za 10 let bez výrazných rozdílů mezi jednotlivými ročními obdobími. Výjimkou je

podzim, kdy je na celém území nárůst teploty pouze třetinový. V letních měsících se nepatrně rychleji otepluje území Moravy, v ostatních měsících (zejména na přelomu zimy a jara) území Čech.

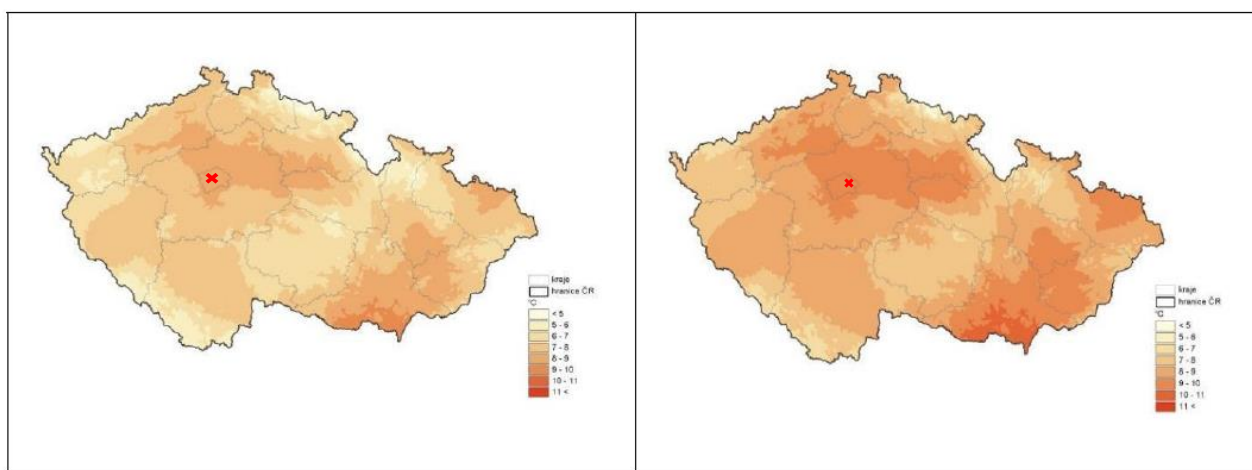
Od počátku 90. let minulého století lze zaznamenat velmi mírný nárůst ročního úhrnu srážek. Pokles srážkových úhrnů ve druhé polovině jara a na začátku léta (duben až červen) je vyrovnáván zvýšením úhrnů ve druhé polovině zimy (zejména březen) a zejména v červenci, resp. na počátku srpna; změny srážkových úhrnů se projevují pouze v řádu jednotek procent. Hlavní rysy ročního chodu srážek v posledních padesáti letech však zůstávají zachovány.

Na našem území nedochází ke statisticky významným změnám v průměrných počtech dní se srážkovými úhrny nad určitou hranicí. Srážkové dny s úhrny srážek ≥ 5 mm a ≥ 10 mm se vyskytují v ČR v průběhu celého roku a jejich měsíční počty odpovídají ročnímu chodu srážek – nejčastější výskyty jsou zaznamenány v létě, nejnižší v zimě. Dny se srážkovým úhrnem ≥ 20 mm se vyskytují převážně v teplé polovině roku, jejich výskyt v chladném období je zcela ojedinělý.

V souvislosti se změnou teplotního režimu dochází rovněž k postupnému zvyšování průměrného počtu dní s vysokými teplotami a ke snižování průměrného počtu dní s nízkými teplotami. Průměrný počet letních dní během roku na celém území ČR se oproti standardnímu období zvýšil o 13, tropických dní o 6; naopak došlo k poklesu průměrného počtu mrazových (o 8) a ledových dní (o 3 dny).

Změny maximálních denních teplot, počtů dní s extrémními teplotami a střídání extrémně teplých, resp. chladných období jsou zejména v letním období statisticky významná.

Výsledky simulací modelem ALADIN-CLIMATE/CZ naznačují, že průměrné teploty do konce třetí dekády tohoto století by se ve scénáři A1B v porovnání s obdobím 1961–1990 zvýšily. Trend zjištěného zvýšení průměrných ročních teplot ($0,24$ °C/10 let) odpovídá globálním hodnotám i hodnotám uváděným pro Evropu ($0,2$ °C/10 let). Zvýšení teploty dobře ilustruje obrázek níž.

Zdroj: ČHMÚ

Obr. 2 Průměrná teplota vzduchu na území ČR za období 1961-1990 (vlevo) a odhad průměrné roční teploty vzduchu za období 2010-2039 (vpravo)

Podobně jako změny průměrných teplot se budou zřejmě měnit i maximální a minimální teploty. Maxima teplot budou mít tendenci ke zřetelnějšímu zvyšování v zimě a v létě, minima zejména v létě, částečně i na podzim a v zimě.

Simulované změny srážkových úhrnů naznačují možnost mírného nárůstu ročních úhrnů (v průměru o cca 4 % proti období 1961–1990), vyšších v zimních a jarních, nižších v letních a podzimních měsících.

Vývojové trendy klimatologických charakteristik a častější výskyt extrémních projevů počasí se už v současnosti projevují na změnách vodního režimu, v zemědělství a lesnictví a částečně ovlivňují i zdravotní stav obyvatelstva. I v krátkodobém výhledu lze očekávat další zvyšování zejména negativního působení na jednotlivé složky přírodního prostředí a relativně nově je třeba počítat rovněž s dopady na energetický sektor, rekreační možnosti a turistický ruch, i celkovou životní pohodu obyvatelstva, zvláště ve větších sídelních aglomeracích. V tomto odstavci se zaměříme zvláště na dopady, které přicházejí v úvahu do období kolem roku 2030.

Celkové zvýšení teplot se projeví zejména v osídlených a zastavěných územích na vnitřním mikroklimatu měst. Tzv. „tepelný ostrov města“ se zvýší a zvýšená teplota pak způsobí vysychání povrchových a podpovrchových vod. Podpoří tak neschopnost přeschlých půd pojmout velké objemy jednorázových srážek a umožní rychlejší odtok srážkových vod z území, příp. i poškození dopravní infrastruktury.

Další vývoj klimatické změny ovlivní biologickou rozmanitost od jednotlivých genů, až po celou krajinu. Mezi nejvíce zranitelné ekosystémy u nás patří horské ekosystémy a ekosystémy tvořené zbytky původních travinných porostů. Změny se nejvíce projeví v ekosystémech nad posouvající se horní hranicí lesa, kde zranitelnost umocňuje jejich relativně malá rozloha. Nejvíce ohroženy budou druhy planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, které jsou úzce vázané na specifická stanoviště. Naopak typicky teplomilné druhy mohou osídlit většinu našeho území.

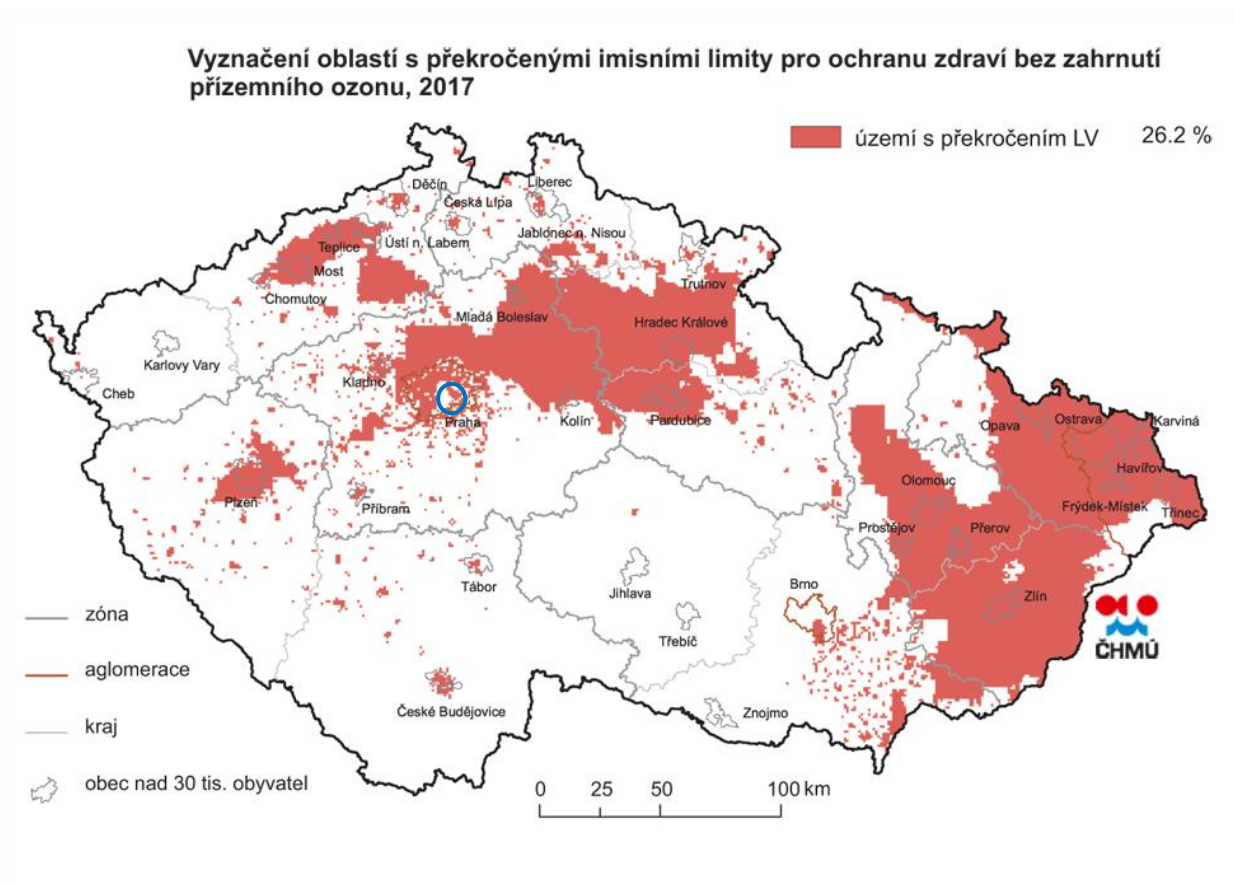
Dle klimatických modelů lze očekávat v období 2015-2039 zvýšení počtu horkých vln o 1 až 2, v období 2040-2060 až o 2 až 4. Horkou vlnou rozumíme zpravidla vícedenní období letních veder (často se jako hranice uvažuje 30 °C a více). V historickém období 1971-2000 se na území Česka objevují 1 až 2 vlny za rok. Celkově je výraznější nárůst výskytu horkých vln patrný v nižších polohách Moravy a Slezska, částečně i na severovýchodě a jihovýchodě Čech.

Srážky, relativní vlhkost, rychlost větru a doba trvání slunečního svitu. Pro všechny tyto prvky ukazují modelové výsledky na nevýrazné změny. Výjimkou je množství sněhu, kde modelové simulace ukazují na jeho významné snížení, zejména v horských regionech.

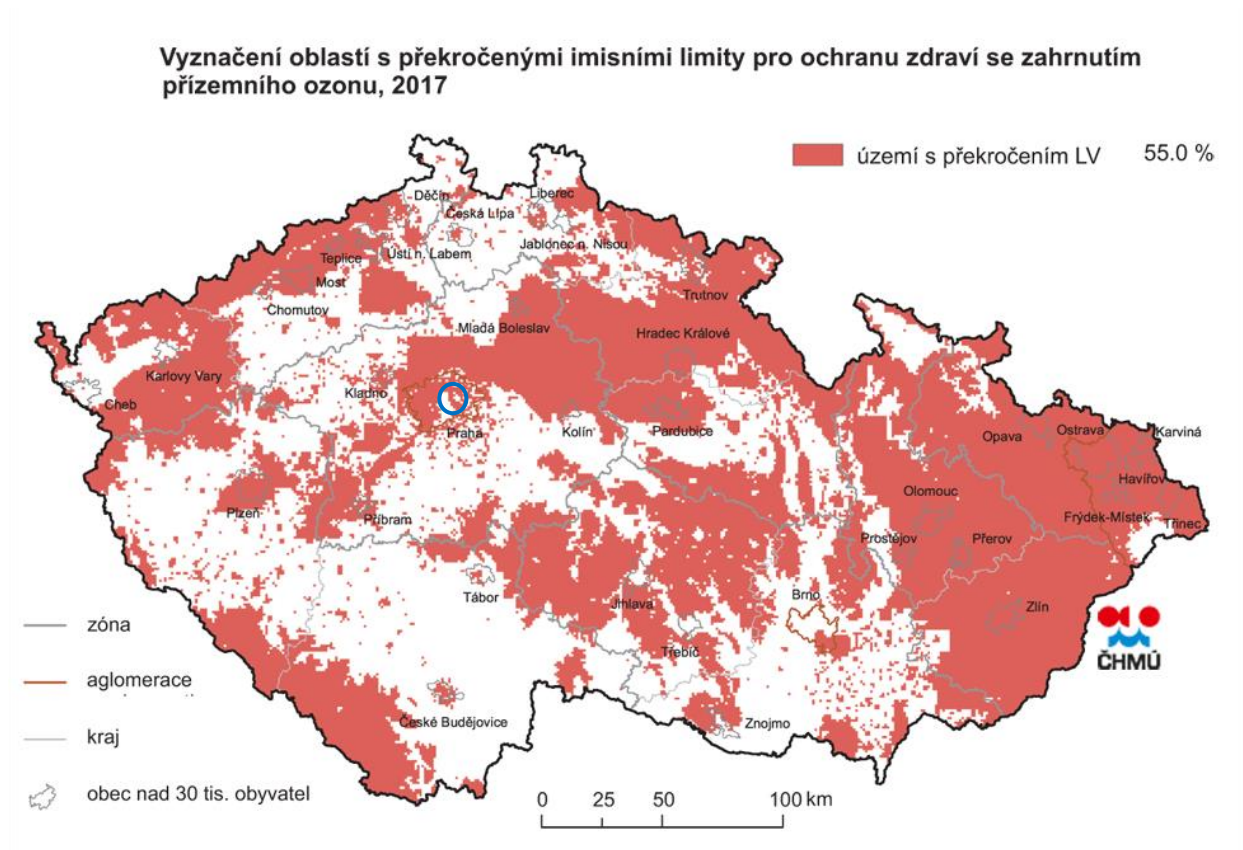
Imisní situace

Zájmové území se nachází v oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší s překročeným 24 hod. imisním limitem PM₁₀ a NO₂ (LV) na 28,2 % území hlavního města Prahy a s překročeným cílovým imisním limitem pro škodlivinu B(a)P na 98,3 % území hlavního města Prahy. Na území spadajícím pod správu městské části Praha 9 je překročen 24 hod imisní limit PM₁₀ na 4,1 % a 24 hod imisní limit NO₂ na 7,5 % území oblasti, zároveň je překročen cílový imisní limit pro škodlivinu B(a)P a to na 100 % území oblasti.

Graficky je imisní situace zobrazena na obrázcích níže. Imisní situace v dané lokalitě je hlavně ovlivněna emisemi z dopravy a průmyslovými zdroji. Imisní situace záměrem nebude významněji ovlivněna. (zdroj: www.chmi.cz)

Obr. 3 Vyznačení oblastí s překročenými imisními limity pro ochranu zdraví bez zahrnutí přízemního ozonu

Obr. 4 Vyznačení oblastí s překročenými imisními limity pro ochranu zdraví se zahrnutím přízemního ozonu

Imisní situace přímo v posuzované lokalitě není trvale sledována. Imisní situaci lze odvodit z údajů reprezentativní pozadové měřicí stanice. Ke dni zpracování (srpen 2019) byla na www.chmi.cz dostupná kompletní tabelární data k daným stanicím za rok 2018.

Přehled stanic na sledování kvality ovzduší pozorovací sítě Českého hydrometeorologického ústavu, které jsou provozovány v regionu:

- Praha 9 Vysočany – ISKO 1521, stanice dopravní městská, ve vzdálenosti cca 1 km od záměru, měřené veličiny jsou tyto: NO_2 , NO , NO_x , PM_{10} , O_3 , měřítko 0,5 - 4 km, automatizovaný měřicí program
- Praha 8 Kobylisy – ISKO 779, stanice pozadová předměstská, ve vzdálenosti cca 3 km od záměru, měřené veličiny jsou tyto: NO_2 , NO , NO_x , PM_{10} , O_3 , měřítko 0,5 - 4 km, automatizovaný měřicí program
- Mladá Boleslav – ISKO 1437, stanice pozadová městská, ve vzdálenosti cca 48 km od záměru, měřené veličiny jsou tyto: NO_2 , NO , NO_x , PM_{10} , $\text{PM}_{2,5}$, O_3 , měřítko 4 -50 km, automatizovaný měřicí program
- Tobolka – Čertovy schody – ISKO 1771, stanice pozadová venkovská, ve vzdálenosti cca 34 km od záměru, měřené veličiny jsou tyto: NO_2 , NO , NO_x , CO , $\text{PM}_{2,5}$, O_3 , měřítko 4 -50 km, automatizovaný měřicí program

- Kostomlaty pod Milešovkou – ISKO 1329, stanice průmyslová venkovská, ve vzdálenosti cca 68 km od záměru, měřené veličiny jsou tyto: NO₂, NO, NO_x, SO₂, PM₁₀, měřítko desítky až stovky km, automatizovaný měřicí program

Další stanice jsou mimo dosah reprezentativnosti, proto nebyly zahrnuty do stanovení imisního pozadí lokality.

Dále byl proveden odečet z map průměrných hodnot (1 km x 1 km) za roky 2013 až 2017 (www.chmi.cz), pro danou lokalitu to jsou následující hodnoty:

• Roční průměr NO ₂ µg/m ³	23,6
• Roční průměr PM ₁₀ µg/m ³	23,3
• Nejvyšší 24 hod. koncentrace PM _{2,5} µg/m ³	17,2
• PM ₁₀ max. 24 hod. průměr µg/m ³	40,7
• Benzen roční průměr µg/m ³	1,3
• Benzo(a)pyren roční průměr ng/m ³	1,0
• Nejvyšší 24 hod. koncentrace SO ₂ µg/m ³	13,6
• Arsen roční průměr ng/m ³	1,7
• Olovo roční průměr ng/m ³	5,7
• Nikl roční průměr ng/m ³	0,7
• Kadmium roční průměr ng/m ³	0,3

Hluk a vibrace

Hluková studie

Pro období provozu byla zpracovaná hluková studie pro období provozu, která je v přílohové části včetně aktuálního měření hluku ze stacionárních zdrojů.

Předmětem hlukové studie je hodnocení hluku ze stacionárních zdrojů stávajících a nových, které budou součástí nové haly. Zdroje hluku z dopravy nejsou touto hlukovou studií řešeny.

Dominantním stacionárním zdrojem hluku je provoz na vlakovém nádraží Praha – Libeň (vlakotvorné, posunovací práce, průjezdy souprav, brzdění, houkání ...). Lokalita je zatížena i hlukem z dopravy – železnice, automobilová a tramvajová doprava v ul. Českomoravská.

Realizace záměru výstavby nové haly s novým stacionárním zdrojem hluku na střeše budovy nepovede k žádnému zhoršení hlukové situace ze stacionárních zdrojů v oblasti.

Výstavbou haly dojde k částečnému odclonění hlučnosti z nádraží směrem do ulice Českomoravská.

Vliv vibrací

Vibrace jsou mechanická chvění vznikající při průjezdu vozidel po dané trati. Vibrace se podloží přenáší do obytné zástavby, kde způsobují nežádoucí účinky. Ochranu obyvatelstva před nežádoucími účinky vibrací upravuje zákon č. 254/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Území záměru je již v současnosti zatíženo pojezdy těžkých železničních vozidel a souprav. Výstavbou haly nedojde ke zhoršení vlivu vibrací na okolí.

Voda - vliv na vodní hospodářství

Jako vstupní podklady byly využity informace a mapové podklady poskytnuté investorem. Informace o stavu přírody a krajiny byly získány zejména z internetových stránek Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (<http://www.nature.cz>), Hl. města Prahy, mapy kraje, www.vuv.heis.cz.

Realizací stavby nedojde ke střetu s vodními toky

Nejbližší vodní tok Rokytka ID 137750000100, celý tok je vymezen v kategorii významný, se nachází cca 600 m severně od záměru.

Dotčené vodní plochy

Záměr nezasahuje do žádné vodní plochy. Nejbližší vodní plocha ID 11201034003 se nachází cca 1400 m severně od záměru.

Základní popis území

Číslo hydrologického povodí IV řádu:	1-12-01-0350-0-00
Dílčí povodí:	Rokytka ID 10100106
Útvar povrchových vod:	DVL_0750 Rokytka od pramene po ústí do toku Vltava
Útvar podzemních vod:	62500 Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy
Hydrogeologický rajón – základní:	6250 Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy

Vodní tok Rokytka je pravostranným přítokem Vltavy. Délka toku je 36,2 km a vodní tok je zařazen v kategorii významný. Stav vodního útvaru není znám.

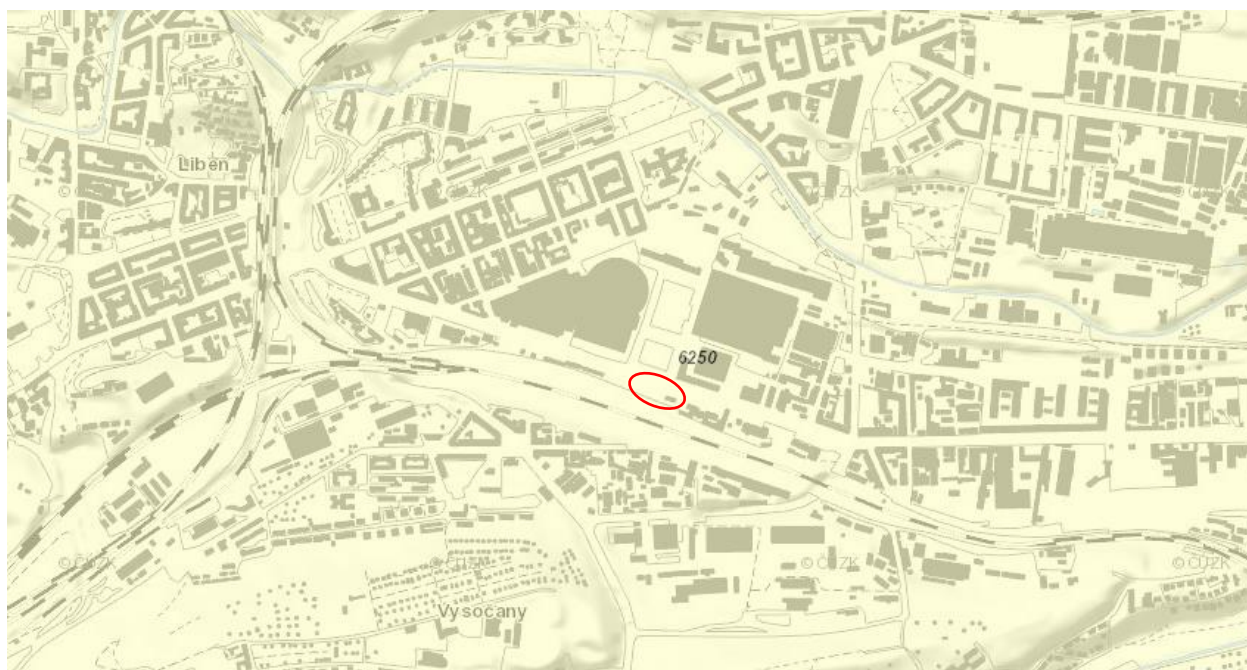
Vodním recipientem zájmového území je Vltava s délkou 430,2 km. Pramení na Šumavě, u obce Černý Kříž, soutokem Teplé Vltavy a Studené Vltavy. Nejvýznamnější levostranné přítoky Vltavy jsou Kvildský potok, Vydří potok, Račí potok, Kubohuťský potok, Kaplický potok, Volarský potok, Olšina, Branná, Polečnice, Křemžský potok, Dehtářský potok, Bezdrevský potok, Kocáb, Bojovský potok, Berounka, Litovický potok, Zákolanský potok a Bakovský potok. Nejvýznamnější pravostranné přítoky Vltavy jsou Bučina, Vltavský potok, Řasnice, Studená Vltava, Jezerní potok, Větší Vltavice, Jílecký potok, Malše, Lužnice, Hrejkovický potok, Brzina, Musík, Mastník, Sázava, Botič a Rokytka. Na Vltavě se nachází devět přehrad a velké množství jezů a zdymadel. (zdroj <https://cs.wikipedia.org>).

Hydrogeologie

Zájmová oblast spadá do hydrogeologického rajonu 6250 Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy. Tento rozsáhlý rajón zahrnuje severovýchodní část spodního staršího paleozoika barrandienu (silur a devon tvoří rajón 624 Silur a devon barrandienu) a okolním proterozoikem s malou částí křídý v povodích drobných přítoků Vltavy nad ústím Sázavy až po ústí Zákolanského potoka včetně. Po petrografické stránce lze proterozoikum charakterizovat střídáním břidlic, prachovců a drob, místy filitizovaných. V jižní části rajónu v povodí Kocáby přistupují kambrické slepence a droby, ve střední části v povodí drobných přítoků Vltavy ordovické křemence, prachovce a droby, v severní části je nesouvisle zachován cenoman

v písčitém vývoji v mocnostech místy až 30 m. Tyto horniny představují značně nesourodé prostředí.

Hydrogeologické poměry v dané oblasti jsou patrné z obrázku níž.

Obr. 5 Hydrogeologické poměry okolo záměru (<http://mapy.geology.cz>)

Ochranná pásma vodních zdrojů

Stavba neprochází ochrannými pásmy vodních zdrojů, ani se v blízkosti ochranné pásmo nenachází.

Chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV)

Dotčené území se nenachází v chráněné oblasti přirozené akumulace vod.

Stavba nezasahuje do CHOPAV.

Zranitelné oblasti

Záměr se nenachází ve zranitelné oblasti.

Citlivé oblasti

Záměr se nachází v citlivé oblasti dle §32 vodního zákona.

Provozem záměru ani při výstavbě nebude docházet k vypouštění odpadních vod, záměr nebude mít vliv na citlivou oblast.

Ochranná pásma lázeňských zdrojů

Dotčené území se nenachází v ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů minerální vody,

Realizací ani provozem záměru není zasahováno do vod povrchových ani podzemních. V pozemcích dotčených záměrem nejsou evidovány minerální prameny a nejsou zde známy žádné vodní zdroje.

Záplavová území

Stavba nezasahuje do záplavového území. Nejbližší vymezené záplavové území Q₅ pro vodní tok Rokytka se nachází cca 600 m severním směrem od záměru.

Záplavové území nebude zasaženo.

Odpady

Pro výstavbu záměru

Kategorizace odpadů byla provedena na základě pochůzek provedených jednotlivými zpracovateli konkrétních SO, speciální průzkumy nebyly v daném stupni realizovány.

V lokalitě ŽST Libeň byl proveden průzkum „Kontaminace štěrkového lože“ a „průzkum pražcového podloží“ v roce 2014 jako podklad pro realizaci akce „Modernizace spádoviště Praha-Libeň“.

Vytipovaná zařízení pro likvidaci odpadů jsou uvedena v příloze č. 4, přesná bilance odpadů podle jednotlivých SO je uvedena v příloze č. 3.

Poloha, umístění a vzdálenost v dokumentaci případně uvedených skládek pro likvidaci odpadů slouží pouze pro účely stavebního řízení. Umístění skládek není podkladem pro výběrové řízení na zhotovitele stavby.

Ve zvýšené míře budou odpady produkovány v procesu výstavby. Během ní bude stavba produkovat jednak výzisk, tj. hmoty určené k recyklaci, jednak odpady, které lze z hlediska nebezpečnosti rozdělit do dvou skupin – odpady kategorie „O“ – „ostatní“ (tj. bez nebezpečných vlastností) a odpady kategorie „N“ – „nebezpečné“ (s možným výskytem některé z nebezpečných vlastností). Výzisky vznikající v průběhu stavby budou předány investorovi, který rozhodne o jejich dalším opětovném využití příp. likvidaci. Cílem je uplatnění maximálního množství výzisku před produkcí odpadu. Pro danou stavbu se s větším výziskem dle druhové skladby odpadů nepočítá, budou částečně vytříděny kovové odpady – železný šrot (koleje apod.) v max. množství 100 tun a odpady s obsahem směsi mědi a zinku. V případě dobré kvality kolejí po jejich odstranění s nimi bude i nadále nakládáno jako s výziskem k dalšímu použití, tento postup bude odsouhlasen investorem stavby.

Využití či odstranění odpadů z výstavby záměru zajistí firma provádějící stavební práce, tj. stavebník.

Stavebník v souladu s požadavky platné legislativy, zajistí využití nebo odstranění odpadů, které při stavební činnosti vzniknou a to tak, že veškeré odpady předá oprávněné osobě, popř. bude s tímto materiálem manipulováno jako s vedlejším produktem, a bude plnit další povinnosti vyplývající z příslušné legislativy (evidenci odpadů, popis odpadů atd.). Druhy a množství odpadů vznikajících při výstavbě záměru nad rámec údajů budou upřesněny a specifikovány v dokumentacích pro navazující řízení na základě upřesněných znalostí o použitých materiálech. Na staveništi budou vytvořeny podmínky pro třídění vznikajících odpadů a jejich oddělené shromažďování.

Požadavek na třídění odpadů podle druhů a kategorií již v místě svého vzniku a jejich zabezpečení proti znehodnocení, odcizení nebo úniku do životního prostředí jakož i způsob shromažďování, skladování, třídění, využívání a odstraňování odpadů a konkretizace

shromažďovacích a skladovacích míst vyplývá ze složkové legislativy a jako takové tyto požadavky musí být plněny i bez aplikace režimu posuzování vlivů na životní prostředí. Obdobně se to týká i problematiky předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností včetně průběžné evidence vznikajících odpadů.

Mezi investorem a hlavním dodavatelem stavby bude smluvně zajištěna podmínka, že hlavní dodavatel stavby je zodpovědný za správné nakládání s odpady vznikajícími v průběhu výstavby (včetně odpadů vznikajících činnostmi subdodavatelů na stavbě), včetně jejich následného využití nebo odstranění a investor vytvoří na staveništi potřebné podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů. Dodavatel stavby bude původcem odpadu a je tak odpovědný za nakládání s odpady do doby jejich převedení do vlastnictví oprávněné osoby ve smyslu zákona 541/2020 Sb.

V případě nutnosti odstranění železničního svršku (spodku) bude u materiálu proveden rozbor v rozsahu prováděcích předpisů k předchozímu zákonu o odpadech č. 185/2001 Sb. - vyhl. č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Na základě výsledku analýz v rozsahu přílohy č. 10 výše uvedené vyhlášky bude rozhodnuto, zda se jedná o odpad či zda lze využít daný materiál k úpravě na povrchu terénu.

Díličí bilance jednotlivých stavebních objektů jsou součástí jednotlivých částí PD. Na základě pochůzky se jedná zejména o odpady kategorie „N“, před zahájením stavby budou provedeny díličí doprůzkumy zaměřené na:

- Před zahájením stavby je nezbytné realizovat podrobný průzkum v místech výkopových prací a analýzu vzorků v rozsahu tab. 10.1 a 10.2. vyhl. č. 294/2005 Sb. (prováděcí předpis k předchozímu zákonu o odpadech č. 185/2001 Sb.)
- Budovu určenou k demolici je nezbytné prohlédnout a zajistit ovzorkování na přítomnost azbestu.
- U všech vyhýbek je nezbytné počítat se standardním objem NO v množství 15 m³.

Dále upozorňujeme na silné zazemění v částech demontovaných kolejí.

Zápis pochůzky konané dne 18.9.2020 je uveden v příloze č. II.

V souladu s vydanou interní směrnicí SŽDC zhotovitel zajistí zpracování dokumentace o nakládání s odpady s ohledem na finanční náklady stavby a předá vyhotovenou dokumentaci o nakládání s odpady zástupci SŽDC při ukončení stavby.

Požadavek SŽDC na předložení dokumentace o nakládání s odpady je uvedený ve Směrnici SŽDC č. 96 pro nakládání s odpady, která má úroveň přístupu „C“.

Závěrečná zpráva o nakládání s odpady (stavba nad 20 mil Kč (koridorové a ostatní stavby) bude obsahovat textovou a přílohovou část dle níže uvedeného obsahu:

Textová část:

- název stavby
- název zhotovitele stavby, který předkládá souhrnnou „Závěrečnou zprávu o nakládání s odpady za celou stavbu“
- datum zpracování zprávy
- základní informace o stavbě v návaznosti na odpadové hospodářství

- změny od projektové dokumentace, zda k nim došlo a kde je to zapsáno ve stavebním deníku
- platná legislativa, podle které byla zpráva zpracována
- místo uložení povinných dokumentů v rámci odpadového hospodářství vyplývající ze zákona o odpadech (průběžná evidence o nakládání s odpady, evidenční listy pro přepravu nebezpečných odpadů, vážní listky, průvodní listiny apod.)
- seznam všech příloh

Přílohová část:

- seznam všech firem (podzhotovitelů), které nakládaly s odpady
- řádné oprávnění všech podzhotovitelů pro danou činnost, jestli je zákonem vyžadováno
- platné rozhodnutí příslušného úřadu k provádění činností souvisejících s nakládáním odpadů dle právních požadavků
- seznam stavebních objektů a provozních souborů celé stavby s uvedením původců odpadů (pokud není jedna zodpovědná firma)
- seznam druhů a množství odpadů dle stavebních objektů a provozních souborů
- seznam vynaložených nákladů na nakládání s odpady dle stavebních objektů a provozních souborů korespondující s fakturací
- pravidelná roční hlášení o produkci a nakládání s odpady za kalendářní rok pokud to vyžadoval charakter stavby.

Pro provoz záměru

Hlavním procesem produkujícím odpady z provozu bude provoz OTV. Přesná kategorizace a množství odpadů z provozu záměru není v současném stupni přípravy projektu známa, bude upřesněno v dalších stupních přípravy PD a dle rozsahu činností.

Staré ekologické zátěže

V k.ú. Libeň je v databázi Systému evidence kontaminovaných míst (SEKM) evidováno 108 starých ekologických zátěží. Nejbližší stará ekologická zátěž ID 30891006 – kontaminace půdy se nachází cca 200 m severním směrem. Přímo na ploše záměru se stará ekologická zátěž nenachází. Na ploše záměru neproběhla zjišťovací pochůzka, údaje o lokalizaci starých ekologických zátěží byly převzaty ze Systému evidence kontaminovaných míst (SEKM), dostupného na <http://info.sekm.cz>.

Půda - pedologické a geologické poměry

Geologie

Geologické poměry

Regionálně je území řazeno do soustavy Český masiv – pokryvné útvary a postvariské magmatity.

Kvartérní oblast

Éra: kenozoikum

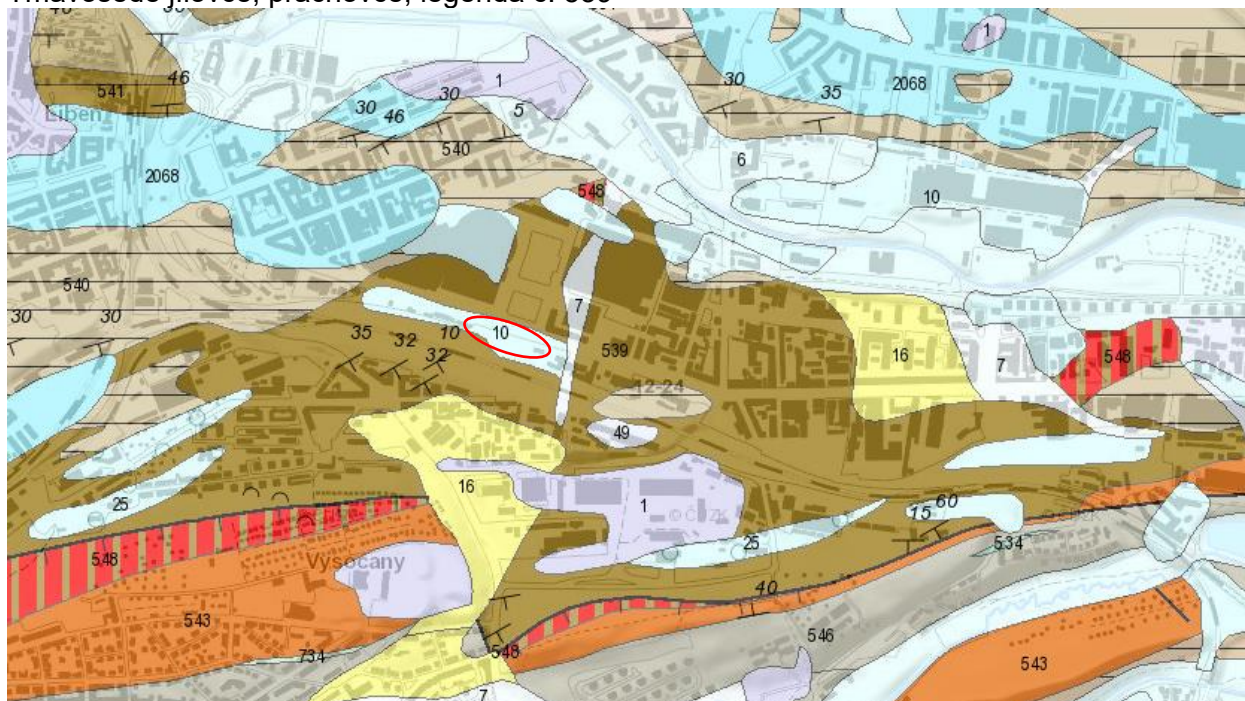
Útvar: kvartér

Území Velké Prahy a její okolí budují pestré směsice hornin různého původu a stáří. Nejstarším útvarem, který tvoří hluboké podloží všech mladších uloženin na celé ploše přiložené přehledné geologické mapy 1:100 000 a vystupujícím na povrch terénu jak v SZ, tak JV části území, je svrchní proterozoikum. V Barrandienu jeho mocnost obnáší několik km a stáří se udává na více jak 550 mil. let. Převažují v něm různé typy břidlic, drob, buližníků, ale i bazické a kyselé vulkanity. Kadomský horotvorný pochod tyto horniny provrásnil, takže další soubor staršího paleozoika spočívá na svrchním proterozoiku zřetelně diskordantně. Ordovik, silur a devon tzv. pražské kotliny je reprezentován opět různými břidlicemi, pískovci, křemenci, slepenci, ale i vápenci a bazaltoidními vulkanity (zvl. diabasy). Stáří tohoto souboru je udáváno na 500-380 mil. let a celková mocnost obnáší přes 2 km. Starší paleozoikum bylo rovněž zvrásněno a to při orogenezi variské (či hercynské). Oba jmenované celky (proterozoický a spodnopaleozoický) spolu náležejí do tzv. Barrandienu, pokračujícího od Prahy jz. směrem až z. od Klatov. Území budují široké sedimentární roviny Moravy a dolního toku Bečvy, tvořené nivními sedimenty a nejnižšími šterkopiskovými terasami. (zdroj <http://www.monet.cz/atlas/kap02.htm>)

Vlastní zájmové území se nachází na:

Hlína, písek, šterk - legenda č. 10

Tmavošedé jílovce, prachovce, legenda č. 539

Obr. 6 Geologické poměry

Geomorfologie:

Soustava: Poberounská soustava

Podsoustava: Brdská podsoustava

Celek: Pražská plošina

Podcelek: Říčanská plošina

Okrsek: Pražská kotlina

Pražská plošina je geomorfologický celek, který se nachází ve středních Čechách, zhruba na území hlavního města Prahy a v jeho západním a jihovýchodním okolí. Rozloha celku činí 1 128 km². Nadmořská výška je zde v rozmezí od 170 metrů po 435 metrů. Základ reliéfu představuje tabule, protnutá úzkým a hlubokým údolím řeky Vltavy, které se v jejím středu otevírá v Pražskou kotlinu. Zatímco okrajové části Pražské plošiny jsou charakteristické malou členitostí s výškovými rozdíly nejvýše desítek metrů, směrem k Vltavě drobné potoky vytvořily síť výrazně se zahlubujících úzkých údolí s převýšeními přesahujícími 100 m. Na území celku leží převážná část Prahy (vyjma okrajových severovýchodních čtvrtí a Zbraslavi). (zdroj <https://cs.wikipedia.org>)

Svahové nestability

V zájmovém území nejsou v blízkosti záměru evidovány žádné svahové nestability.

Průzkum radonových rizik

Území záměru spadá do kategorie radonového indexu - střední – 2.

Vzhledem k rozsahu činnosti spojené s výstavbou haly není třeba podrobný radonový průzkum oblasti, nedojde ke zvýšení radonového rizika. Záměr bude na stávajícím dražním pozemku, do geologického podloží nebude zasahováno.

Záměr nebude ve fázi přípravy a ani provozu zdrojem radioaktivního ani elektromagnetického záření.

Údaje o chráněných ložiskových územích a poddolovaná území

Sledovaná stavba neprochází poddolovanými oblastmi.

Sledovaná stavba neprochází chráněným ložiskovým územím, nejbližší CHLÚ:

- Štěrboholy – jíly keramické, nežáruvzdorné - cihlářská surovina (ID 10740000) ve vzdálenosti cca 4 km jihovýchodně od záměru

V zájmovém místě stavby se nenachází vymezená ložiska nerostných surovin. Nejbližší vymezené ložisko nerostných surovin je:

- Jíly keramické, nežáruvzdorné - cihlářská surovina, 310740000 název: Štěrboholy, dřívější povrchová těžba, ve vzdálenosti cca 4000 m jihovýchodně od záměru.

Hydrogeologické poměry

Dotčené území se nachází v povodí Rokytky, dílčí povodí IV. řádu, kde je záměr umístěn:

- ČHP 1-12-01-0350-0-00-60 vodní tok Labe.

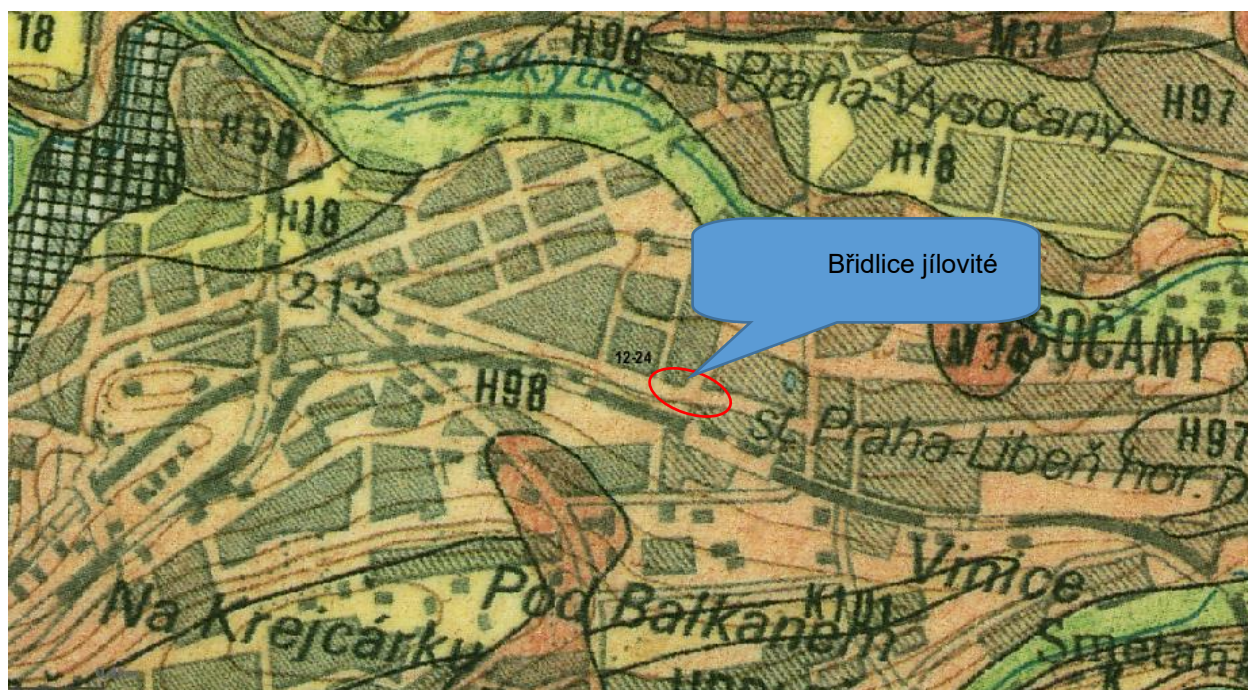
Z hydrogeologického hlediska lze vymezit následující hydrogeologické rajony:

- Svrchní vrstvy – není vymezena
- Hlubinné vrstvy – není vymezena
- Základní vrstvy – 6250 Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy

Půda

Záměr je navržen na pozemcích charakterizovaných jako ostatní plocha..

Půdy v blízkosti jsou podrobně zobrazeny na obrázku níž.

Obr. 7 Typy půd v dané oblasti

Výpočet odvodů za odnětí ze ZPF (zemědělský půdní fond) a plán biologických rekultivací

Ochrana pozemků ZPF je určena zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů. Realizací záměru nebudou dotčeny pozemky ZPF.

V rámci stavby se nepředpokládá trvalý ani dočasný zábor pozemků zemědělského půdního fondu.

Realizací záměru v předkládaném rozsahu nedojde k zásahu do ZPF.

Přebytečná zemina bude použita na zarovnání terénu v místě stavby, popř. s ní bude nakládáno jako s odpadem.

b) vliv na přírodu a krajinu

Ochrana dřevin

Dendrologický průzkum

Podle § 3 zákona o ochraně je dřevina rostoucí mimo les strom či keř rostoucí jednotlivě i ve skupinách ve volné krajině i v sídelních útvarech na pozemcích mimo lesní půdní fond.

Podle § 7 zákona o ochraně přírody jsou dřeviny chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější (§ 46 a 48 zákona o ochraně přírody a krajiny – památné stromy) nebo ochrana podle zvláštních předpisů. Péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování je povinností vlastníků. Při výskytu nákazy dřevin epidemickými či jinými vážnými chorobami, může orgán ochrany přírody uložit vlastníkům provedení nezbytných zásahů, včetně pokácení dřevin.

Podle § 8 zákona o ochraně přírody je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem a povolení ke kácení dřevin u železničních drah může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě s drážním správním úřadem.

Povolení ke kácení je vyžadováno pro:

- pro dřeviny o obvodu kmene nad 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí
- pro zapojené porosty dřevin, pokud celková plocha kácených zapojených porostů dřevin přesahuje 40 m²

Součástí předkládané dokumentace není kácení dřevin řešeno. Kácení dřevin pro předkládanou výstavbu haly není vyžadováno.

Výpočet odvodů za odnětí z PUPFL (lesní půdní fond)

Realizace záměru bude probíhat pouze na ostatní ploše dle KN, realizací záměru nedojde k zásahu do pozemků určených pro plnění funkce lesa ani do jejich ochranného pásma.

Ochrana památných stromů

Podle § 46 zákona o ochraně přírody lze mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí vyhlásit rozhodnutím orgánu ochrany přírody za památné stromy. Památné stromy je zakázáno poškozovat, ničit a rušit v přirozeném vývoji; jejich ošetřování je prováděno se souhlasem orgánu, který ochranu vyhlásil. Je-li třeba památné stromy zabezpečit před škodlivými vlivy z okolí, vymezí pro ně orgán ochrany přírody, který je vyhlásil, ochranné pásmo, ve kterém lze stanovené činnosti a zásahy provádět jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody. Pokud tak neučiní, má každý strom základní ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinasobku průměru kmene měřeného ve výšce 130 cm nad zemí. V tomto pásmu není dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, například výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace.

V blízkosti záměru se památné stromy nenacházejí.

Nejbližší památný strom je cedr atlaský (ID 104325) vzdálený cca 1200 m jihozápadním směrem. Bližší památné stromy v lokalitě nejsou. Tento památný strom ani jeho ochranné pásmo nebude záměrem dotčeno.

Ochrana rostlin a živočichů

Zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin

Podle § 48 jsou zvláště chráněné rostliny a živočichové druhy rostlin a živočichů, které jsou ohrožené nebo vzácné, vědecky či kulturně velmi významné, lze vyhlásit za zvláště chráněné.

Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů se dle stupně jejich ohrožení člení na kriticky ohrožené, silně ohrožené, ohrožené.

V zájmovém území nebyl proveden biologický průzkum lokality.

Území, na kterém je lokalizován záměr, představuje antropogenní lokalitu s malou přírodní a biologickou hodnotou. Jedná se zejména o drážní těleso na ostatních pozemcích a související pozemky. Biologický průzkum lokality nebyl v tomto stupni PD zpracován, zpracovatel vycházel pouze z terénního šetření, ze kterého vyplývá, že na ploše záměru se vyskytují pouze náletové a pionýrské druhy ruderální vegetace. Výskyt vzácných druhů rostlin a živočichů není vzhledem ke stavu zájmového území předpokládán. V případě nálezu chráněného druhu bude postupováno v souladu se související legislativou.

Fauna a flora

Bioregion je tvořen nížinnou tabulí na severozápadě středních Čech, zabírá převážnou část Dolnooharské tabule a západní část Pražské plošiny; má protáhlý tvar ve směru SZ–JV a plochu 1643 km². Bioregion tvoří opuková tabule s ochuzenou teplomilnou biotou 2. bukovo-dubového vegetačního stupně, ve vyšších polohách s přechody do 3. dubovo-bukového vegetačního stupně. V kaňonech Vltavy a jejích přítoků, podobně jako na ojedinělých neovulkanitových elevacích, se nachází pestrá biota se zbytky teplomilné lesní a stepní vegetace. Je zde zastoupeno několik mezních a exklávních prvků i české endemity flóry a hmyzu. Netypickými částmi jsou terasy s acidofilními doubravami, které tvoří přechod do Polabského bioregionu (1.7), a neovulkanické suky, tvořící přechod do Milešovského bioregionu (1.14). Netypickou zónou jsou i přechody do Džbánského bioregionu (1.17) a dále Pražská plošina, tvořící přechod k bioregionům Českobrodskému (1.5) a Slapskému (1.20). Bioregion leží v termofytiku a zahrnuje jihovýchodní cíp fytogeografického podokresu 2a. Žatecké Poohří, značnou část fytogeografického okresu 7. Středočeská tabule (s výjimkou severní části fytogeografického podokresu 7b. Podřipská tabule), celý fytogeografický okres 9. Dolní Povoltaví a západní část fytogeografického okresu 10. Pražská plošina.

Vegetační stupně (Skalický): kolinní.

Potenciální přirozenou vegetací je mozaika teplomilných doubrav svazu *Quercion petraeae* (zejména asociace *Potentillo albae-Quercetum*, v dolním Povltaví i *Sorbo torminalis-Quercetum petraeae*), v dolním Povltaví a na Řípu i doubrav šipákových (svaz *Quercion pubescenti petraeae*). Na písčích Roudnicka jsou potenciální vegetací převážně acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), pravděpodobně s autochtonní borovicí. Vzácnější jsou teplomilné typy dubohabřin (asociace *Melampyro nemorosi-Carpinetum betuli*). Podél vodních toků byly vyvinuty lužní lesy, Labe lemovaly porosty asociace *Salicetum albae* ze svazu *Salicion albae*, podél Ohře je vyvinuta vegetace svazu *Alnion incanae* (*Quercus-Ulmetum*), kolem menších toků především *Pruno padi-Fraxinetum excelsioris*. Přirozené bezlesí je

přítomno především na skalách, náleží svazu *Alyso-Festucion pallentis*, snad k němu patří i některé typy stepí s vegetací svazů *Festucion valesiacae* a *Bromion erecti*. Kolem řek bylo ostrůvkovitě vyvinuto bezlesí v podobě mokřadní a vodní vegetace (*Phalaridion arundinaceae* a *Bidentation tripartitae*).

Polopřirozenou náhradní vegetací na suchých stanovištích jsou xerothermní trávníky, na mělkých půdách svazu *Festucion valesiacae*, v mezofilnějších podmínkách svazů *Koelerio-Phleion phleoidis* a *Bromion erecti*, na písčích svazu *Corynephorion canescentis*. Na vlhkých loukách byly zastoupeny různé asociace svazů *Deschampsion cespitosae* a *Arrhenatherion elatioris*, řidčeji *Calthion palustris*, zejména se zastoupením *Cirsium canum*, které na zasolených půdách přecházely ve fragmenty vegetace svazů *Juncion gerardii* a *Meliloto dentati-Bolboschoenion maritimi*. V lesních lemech se vzácně objevují společenstva svazu *Geranion sanguinei*, křoviny svazů *Prunion fruticosae* a *Berberidion* jsou též vzácné. Ve flóře je zastoupena řada exklávních prvků. Na dlouhodobě odlesněné plošině je flóra velmi jednotvárná, pestrá je zejména v oblasti dolního Povltaví, Poohří a na Podřipsku. Pozoruhodný je i výskyt dvou endemitů – hvozdíku písečného českého (*Dianthus arenarius* subsp. *bohemicus*) a nedávno popsáného endemického jeřábu *Sorbus omissa*. Hercynských a subatlantských typů je poměrně málo, jsou omezené především na především na fragmenty dubohabřin a lužní lesy. Patří k nim např. jaterník podléška (*Hepatica nobilis*) a bledule jarní (*Leucojum vernum*), na písčítých stanovištích roste např. kolenec Morisonův (*Spergula morisonii*). K význačným lesním druhům patří dále dymnivka nízká (*Corydalis pumila*), česnek medvědí (*Allium ursinum*) a ladoňka vídeňská (*Scilla vindobonensis*). Častější jsou druhy submediteránní, např. koulenka prodloužená (*Globularia bisnagarica*), kuříčka štětinkatá (*Minuartia setacea*), některé mají vztah k rhónsko-rýnskému migrantu, např. bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*), trýzel škardolistý (*Erysimum crepidifolium*) a hrachor různolistý (*Lathyrus heterophyllus*). Jiným typem jsou druhy ponticko-panonské (s různou mírou kontinentality), k nimž náleží kozinec rakouský (*Astragalus austriacus*), pryšec sivý (*Euphorbia seguieriana*), sesel fenyklový (*Seseli hippomarathrum*), kavyl sličný (*Stipa pulcherrima*), k. tenkolistý (*S. tirsia*), k. vláskovitý (*S. capillata*), třezalka ozdobná (*Hypericum elegans*), len tenkolistý (*Linum tenuifolium*), křivatec český (*Gagea bohémica*), ostřice černoklasá (*Carex melanostachya*) a sivěnka přímořská (*Glaux maritima*). Výrazné je zastoupení i kontinentálních druhů, spojených se sarmatskou migrací, např. pochybku severního (*Androsace septentrionalis*), sinokvětu chrpovitého (*Jurinea cyanoides*), kostřavy písečné (*Festuca psammophila*), česneku tuhého (*Allium strictum*), hrachoru hrachovitého (*Lathyrus pisiformis*), šateru svazčitého (*Gypsophila fastigiata*) a ostřice vřesovištní (*Carex ericetorum*). Řídké jsou druhy perialpidské, např. dvojštítek hladkoplodý proměnlivý (*Biscutella leavigata* subsp. *varia*). Ze slanomilných druhů byly pro Řipský bioregion v minulosti typické solenka Valerandova (*Samolus valerandi*) a bařička přímořská (*Triglochin maritima*). Původní fauna bioregionu je silně antropogenně pozměněná a ochuzená. V současnosti jde většinou o téměř bezlesou kulturní step, charakterizovanou např. koloniemi havrana polního nebo výskytem dytíka úhorního. Do ní místy pronikly (např. vřetenuška pozdní) nebo přežívají zástupci středočeské suchomilné fauny, včetně druhů atlantsko-mediteránního původu (travačka Nickerlova). Zejména severně od Prahy jsou zachovalá unikátní torza vyhraněně teplomilných hmyzích společenstev, se středočeskými endemity a subendemity (krasec trójský, makadlovka *Mesophleps trinotellus*, z měkkýšů např. páskovka žíhaná, izolovaný výskyt saranče vlašské).

Hlavní řeky – Labe, Vltava a Ohře – patří v zásadě do cejnového pásma, na Vltavě ještě doznívá vliv Vltavské kaskády, a tak má řeka částečně charakter sekundárního pstruhového pásma. Ostatní potoky a říčky náleží do parmového až cejnového pásma. V nivách toků jsou významná odříznutá ramena s typickou faunou nížinných stojatých vod.

Významné druhy:

Savci: myšice malooká (*Apodemus uralensis*).

Ptáci: dytík úhorní (*Burhinus oedipnemus*), břehule říční (*Riparia riparia*), moudivláček lužní (*Remiz pendulinus*), havran polní (*Corvus frugilegus*).

Obojživelníci: ropucha krátkonohá (*Epidalea calamita*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*).
Měkkýši: suchomilka obecná (*Xerolenta obvia*), suchorypka rýhovaná (*Helicopsis striata*), trojzubka stepní (*Chondrula tridens*), bezočka šídlovitá (*Cecilioides acicula*), zrnovka třízubá (*Pupilla triplicata*), páskovka žíhaná (*Cepaea vindobonensis*).

Pavouci: skálovka česká (*Haplodrassus bohemicus*), stepník rudý (*Eresus kollari*).

Hmyz: saranče vlašská (*Calliptamus italicus*), kobylka tečkovaná (*Leptophyes punctatissima*), cvrčivec révový (*Oecanthus pellucens*), vřetenuška pozdní (*Zygaena laeta*), travačka Nickerlova (*Luperina nickerlii*), t. stepní (*Oria musculosa*), zdobníček Nickerlův (*Isidiella nickerlii*), makadlovka *Mesophleps trinotellus*, nesytky česká (*Pennisetia bohemia*), krasec trójský (*Cylindromorphus bohemicus*). (Zdroj: Culek)

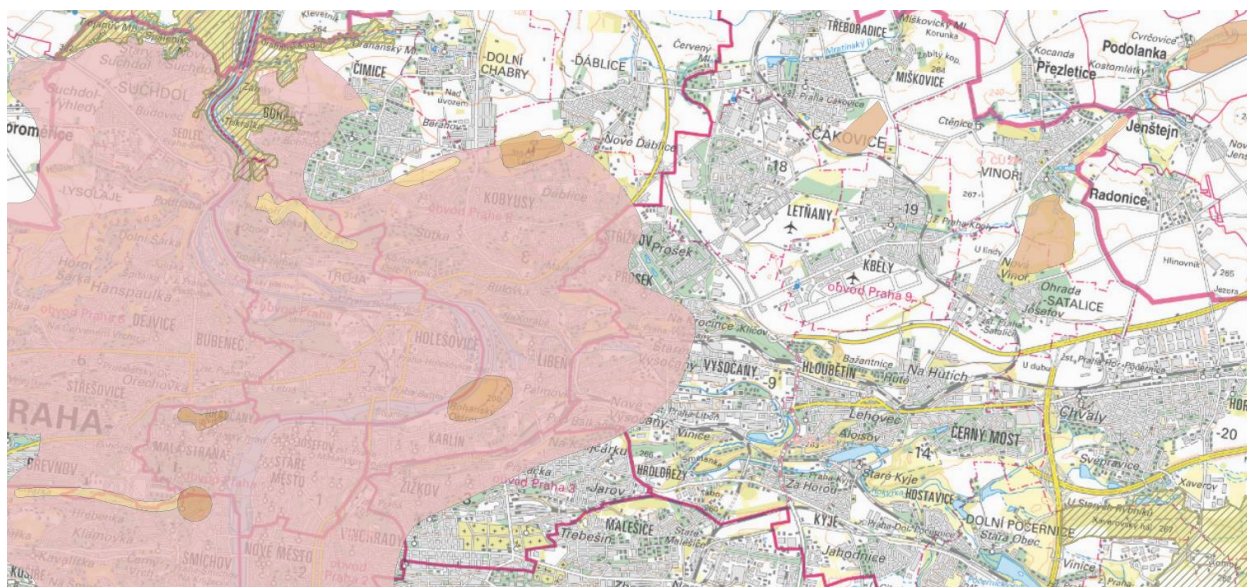
Zachování ekologických funkcí a vazeb v krajině

Územní systém ekologické stability

Podle § 3 zákona o ochraně přírody je územní systém ekologické stability krajiny (dále jen "ÚSES") vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých, ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability.

Záměr nezasahuje do regionálních prvků územního systému ekologické stability – nejbližší regionální biocentrum RBC Rohanský ostrov se nachází 2 km západním směrem. Nejbližší regionální biokoridor RBK Ládvi K59 se nachází 4,9 km severozápadním směrem.

Záměr zasahuje do nadregionálního biokoridoru NRBK ID 40. Vzhledem k šíři tohoto biokoridoru a vzhledem k stávající antropogenní zátěži území, nedojde zásahem záměru do tohoto nadregionálního biokoridoru k jeho významnému ovlivnění. Nejbližší nadregionální biocentra NRBC Údolí Vltavy a Vídrholec jsou umístěna cca 7 km severozápadně, resp. východně od záměru. Další regionální a nadregionální prvky ÚSES leží ve větší vzdálenosti od zájmové trati a nebudou ovlivněny.

Obr.8 Nadregionální a regionální ÚSES

k.ú Libeň

Záměr nezasahuje do lokálních prvků ÚSES, nejbližší lokální prvek ÚSES se nachází cca 1 km severně od záměru.

Záměrem bude dotčen nadregionální prvek ÚSES – nadregionální biokoridor NRBK ID 40 (vzhledem k jeho šíři a stavu území záměru nebude ovlivněn), ostatní prvky ÚSES leží ve značné vzdálenosti od záměru a nebudou ovlivněny.

Krajinný ráz

Podle § 3 zákona o ochraně přírody je krajina část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky.

Podle § 12 zákona o ochraně přírody krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. K umísťování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody.

Záměr bude budován v zastavěném a antropogenními vlivy silně ovlivněném území, bez výraznějších krajinnotvorných a estetických hodnot. V území se vyskytují vícepatrové budovy a stavby, výška haly nepřekoná okolní zástavbu.

Výraznější zásah do krajiny a krajinného rázu se nepředpokládá, jedná se o výstavbu haly na pozemku dráhy. Realizací záměru nebude ovlivněn krajinný ráz. Výstavba bude mezi stávající výškové budovy.

VKP (významné krajinné prvky)

Podle § 3 zákona o ochraně přírody je významný krajinný prvek definován jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků.

VKP „ze zákona“ (VKPzz):

Na území se vyskytují VKP ze zákona. Dle § 3 zákona jsou jimi obecně „lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy“), kdy se v místních podmínkách dle evidence katastru nemovitostí a údajů typologických map LHP jedná o přírodní a přírodě blízké struktury územních množin tvořených dle charakteristik druhů pozemků pro účely katastru nemovitostí:

- V případě „lesů“ obecně lesními pozemky.
- V případě „údolních niv“ se jedná o spojitá území přírodního a přírodě blízkého charakteru obecně sestávajících ze zemědělských i nezemědělských pozemků v podmínkách území obce diferencovaně tvořených v kódu BPEJ hlavními půdními

jednotkami 50 a 56. Údolní nivy jsou zde tedy tvořeny aktuálně přírodními a přírodě blízkými strukturami, bez ohledu na způsoby využívání (místy i využívané louky), i s výskytem ploch s nárosty dřevin (na ostatních plochách i dlouhodobě nevyužívaných zemědělských pozemcích).

- Součástí VKP ze zákona jsou i vodní plochy (i toky) většinou přírodního a přírodě blízkého charakteru, a většinou s plnohodnotnými břehovými porosty.

Realizací stavby nedojde k přímému střetu s žádným významným krajinným prvkem. Stavba je umístěna na ostatní ploše, druh jiná plocha.

Vodní toky

Území záměru nekříží žádný vodní tok. Nejbližší vodní tok Rokytka ID 137750000100, celý tok je vymezen v kategorii významný, se nachází cca 600 m severně od záměru.

Vodní plochy

Záměr nezasahuje do žádné vodní plochy. Nejbližší vodní plocha ID 11201034003 se nachází cca 1400 m severně od záměru.

Do žádného vymezeného VKP ze zákona nebude zasahováno.

V blízkosti záměru nejsou registrované VKP.

Chráněná území

Národní parky (NP)

Podle § 15 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“), lze rozsáhlá území, jedinečná v národním či mezinárodním měřítku, jejichž značnou část zaujímají přirozené nebo lidskou činností málo ovlivněné ekosystémy, v nichž rostliny, živočichové a neživá příroda mají mimořádný vědecký a výchovný význam, vyhlásit za národní parky. Veškeré využití národních parků musí být podřízeno zachování a zlepšení přírodních poměrů a musí být v souladu s vědeckými a výchovnými cíli sledovanými jejich vyhlášením. Národní parky, jejich poslání a bližší ochranné podmínky se vyhláší zákonem.

V zájmovém území se nenachází žádný národní park. Nejbližší se nachází národní park Krkonoše, jehož hranice je ve vzdálenosti cca 90 km severovýchodním směrem.

Chráněné krajinné oblasti (CHKO)

Podle § 25 zákona o ochraně přírody jsou chráněné krajinné oblasti rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení, lze vyhlásit za chráněné krajinné oblasti. Hospodářské využívání těchto území se provádí podle zón odstupňované ochrany tak, aby se udržoval a zlepšoval jejich přírodní stav a byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce těchto území. Rekreační využití je přípustné, pokud nepoškozuje přírodní

hodnoty chráněných krajinných oblastí. Chráněné krajinné oblasti, jejich poslání a bližší ochranné podmínky vyhláší vláda republiky nařízením.

V blízkosti záměru se nenachází CHKO. Nejbližší CHKO je Český kras s hranicí ve vzdálenosti cca 15,5 km jihozápadním směrem.

Národní přírodní rezervace (NPR), národní přírodní památky (NPP)

Podle § 28 zákona o ochraně přírody jsou národní přírodní rezervace menší území mimořádných přírodních hodnot, kde jsou na přirozený reliéf s typickou geologickou stavbou vázány ekosystémy významné a jedinečné v národním či mezinárodním měřítku, může orgán ochrany přírody vyhlásit za národní přírodní rezervace; stanoví přitom také jejich bližší ochranné podmínky.

V blízkosti záměru se nenachází žádná NPR či NPP. Nejbližší NPR jsou Větrušické rokle s hranicí ve vzdálenosti cca 13,3 km severozápadním směrem a NPP Letiště Letňany vzdálené cca 3,9 km severním směrem.

Realizace záměru není v kolizi s PR a PP.

Přírodní rezervace (PR), přírodní památky (PP)

Podle § 33 zákona o ochraně přírody jsou přírodní rezervace menší území soustředěných přírodních hodnot se zastoupením ekosystémů typických a významných pro příslušnou geografickou oblast může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní rezervace; stanoví přitom také jejich bližší ochranné podmínky. Základní ochranné podmínky v přírodních rezervacích jsou stanoveny v § 34 zákona o ochraně přírody.

Podle § 36 zákona o ochraně přírody je přírodní památka přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště vzácných nerostů nebo ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s regionálním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk, může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní památku; stanoví přitom také její bližší ochranné podmínky. Změna nebo poškození přírodní památky nebo její hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození jsou zakázány.

Severozápadně (SZ) od záměru ve vzdálenosti cca 1,6 km se nachází nejbližší PP Prosecké skály. Nejbližší PR Podhoří se nachází cca ve vzdálenosti 7,9 m SZ směrem.

Realizace záměru není v kolizi s PR a PP.

c) vliv na soustavu chráněných území Natura 2000

Podle § 3 zákona o ochraně přírody je Natura 2000 celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat typy evropských stanovišť a stanoviště evropsky významných druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit. Na území České republiky je Natura 2000 tvořena vymezenými ptačími oblastmi a vyhlášenými evropsky významnými lokalitami.

Záměr svým umístěním nezasahuje do soustavy Natura 2000. Nejbližší evropsky významnou lokalitou je EVL Praha Letňany (ID 2506) s hranicí vzdálenou cca 3300 m severně od záměru. Ptačí oblasti se v blízkosti záměru nenacházejí, nejbližší je Křivoklátsko (ID 2301) s hranicí vzdálenou cca 33 km západně od záměru. Záměr nebude mít vliv na soustavu NATURA 2000.

d) způsob zohlednění podmínek závazného stanoviska posouzení vlivu záměru na životní prostředí, je-li podkladem

Závazné stanovisko posouzení vlivu záměru na životní prostředí není podkladem pro zpracování tohoto dokumentu.

e) v případě záměrů spadajících do režimu zákona o integrované prevenci základní parametry způsobu naplnění závěrů o nejlepších dostupných technikách nebo integrované povolení, bylo-li vydáno

Záměr „Přemístění haly pro OTV a zřízení integrovaného pracoviště OŘ Praha“ nespadá do režimu zákona o integrované prevenci.

f) navrhovaná ochranná a bezpečnostní pásma, rozsah omezení a podmínky ochrany podle jiných právních předpisů

Pozemek stavby je dle KN součástí ochranného pásma pražské památkové rezervace.

Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové rezervace či památkové zóny, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto památkáři regulují na území ochranného pásma také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou rezervaci či památkovou zónu.

Vzhledem k průmyslovému charakteru lokality a výšce okolní zástavby není předpoklad, že navržený záměr znatelně ovlivní chráněnou pražskou městskou památkovou rezervaci. Bude požádáno o výjimku pro umístění do ochranného pásma památkové rezervace.

Ochranná ani bezpečnostní pásma podle dalších právních předpisů pro stavbu „Přemístění haly pro OTV a zřízení integrovaného pracoviště OŘ Praha“ nevzniknou.

g) Závěr

V průběhu stavby nebude výrazněji ohroženo životní prostředí. Vlastní provoz nebude mít trvalý negativní vliv na životní prostředí (stavba bude probíhat na silně antropogenně ovlivněném drážním pozemku). Pouze v průběhu realizace stavby dojde k dočasnému zhoršení životních podmínek vlivem zemních prací atd.

Po realizaci nové haly nedojde ke zhoršení hlukové zátěže ze stacionárních zdrojů.

Dokončená stavba nebude mít vliv na imisní situaci v lokalitě, využívání přírodních zdrojů, kulturní památky, hladinu hluku ve dne i v noci a ani na hladinu emisí.

h) Přílohy

1. Hluková studie pro období provozu
2. Zápis: Pochůzka k záměru „Přemístění haly pro OTV a zřízení integrovaného pracoviště OŘ” ze dne 21.9.2020
3. Bilance odpadů
4. Seznam zařízení